

se týká Tygřího srdce, ten je teď na Ostrově stínů ve větším bezpečí než na jakémkoli místě v džungli. Na Bayangaie se Železný spár zaútočit neodváží.“

„My-myslíš?“

„Zcela určitě ne, můj ustrašený příteli,“ ujistil ho Ayah a zvedl tlapu, aby Lukua chlácholivě pohladil po hlavě. „Vše je v pořádku, věrte mi. Není to nic, s čím byste si museli dělat starosti.“

„Dopravdy ne?“ Nártoun na něho pohlédl velikýma očima.

„Dopravdy ne,“ zopakoval starý tygr a Makan souhlasně přikývl.

„Vidíš?“ ozval se a zív. „Říkal jsem ti přece, že je všechno v pořádku. Náš Tygří oko nás ochrání, to je přece jasné.“

„Přesně tak,“ potvrdil Ayah. „A teď běžte spát, vy dva – vždyť jste byli celou noc na nohou.“

„Tak dobrá.“ Luku s Makanem odtáhli. Kdyby byl nártoun zahlédl stín, který zastřel Ayahovy rysy, jakmile se otočili k odchodu, znovu by si začal dělat starosti. Prozatím se ale uklidnil, obavy ho téměř opustily.

V džungli se však cosi změnilo.

A nebyla to změna k lepšímu.

6

Důležitá lekce

V poledne Tygří srdce dorazil do Senjatovy jeskyně, jak mu nejvyšší kendar nařídil.

Příjemně mu přitom nebylo.

Co mu Senjata řekne? Jaký trest mu určí? Co když ho vykáže z ostrova?

To pomýšlení Tygří srdce značně zneklidňovalo. Tolik toho musel podstoupit, aby se sem dostal; nemohlo, nesmělo to skončit takhle!

Senjatava jeskyně se nacházela ve vnitřní části Tygří skály; aby se tam Tygří srdce dostal, musel projít skalním tunelem stoupajícím prudce vzhůru. Na jeho konci stáli na stráží dva zuřivě vyhlížející levharti obláčkoví, bayangaiští mistři Pisau a Mandao.

„Ty-tygří srdce,“ představil se Rádža trochu ustrašeně. „Senjata mě očekává.“

Levharti přikývli, očividně o něm věděli. S hlavou přikrčenou a staženým ocasem vkročil Tygří srdce do pološera, které panovalo za průchodem. Dal by v tom okamžiku hodně za to, aby nebyl sám. Kéž by měl u sebe aspoň svého maličkého rádce Birua... Jenže gekon musel zůstat na pevnině, stejně jako Luku s Makanem.

Skalní chodba ústila do nevelké, účelně vybavené jeskyně. Nechybělo tu místo na spaní ani skála, na které Senjata zřejmě sedával, dále prohlubeň v zemi, kam si ukládal majetek. Na levé straně byla stěna jeskyně prasklá, takže dovnitř pronikalo denní světlo a bylo odtud vidět Velikou vodu. Také sem doléhalo šumění příboje, který se tříštil o patu skály. Nejvyšší kendar stál u pukliny a vyhlížel ven. Návštěvníka si však ihned všiml.

„Rádžo,“ oslovil ho, ale neotočil se.

„Mistře,“ pozdravil Tygří srdce nesměle.

„No, no,“ řekl černý panter pouze a neodvracel pohled od Veliké vody. Tygří srdce čekal, že ho nejvyšší kendar uvítá hromováním, že mu vyhubuje a spustí kázání. Ale takovéhle přehlížení bylo skoro ještě horší.

Rádža nevěděl, co má dělat, a zaraženě zíral na holou skálu u svých nohou.

„Vzpomínáš, co jsem vám říkal včera?“ zeptal se Senjata nakonec.

„Samozřejmě,“ ujistil ho Tygří srdce.

„Říkal jsem, že během výcviku budete podstupovat úkoly, jejichž smysl vám zpočátku nebude zřejmý. A že se od vás budou žádat věci, při kterých narazíte na své hranice.“

„Já vím.“ Tygří srdce přikývl.

„Tak proč jsi tady?“ Kendar nyní odvrátil pohled od moře a zpřímá na Tygří srdce pohlédl. Jeho zelené oči se však na něho upřely tak přísně, že by byl Rádža raději, kdyby Senjata zase vyhlédl ven.

„No, totiž,“ pokusil se rozpačitě hájit, „já...“

„Pobýváš tady na ostrově teprve pár dní, a už porušuješ naše pravidla,“ pravil Senjata vyčítavě. „Myslel jsem, že být přijat do řad Bayangaiů je tvým největším přáním.“

„To je,“ ujistil ho Tygří srdce.

„Že tím plníš i přání své matky, která se obětovala, abys ty přežil,“ pokračoval nemilosrdně Senjata.

Tygří srdce sebou trhl. Vzpomínka na ztrátu matky pořád ještě bolela.

„A to všechno jsi dal v sázku, když ses pustil do sporu s jiným učedníkem. Dokonce jsi ho napadl a zranil.“

Senjataův pohled zpřísnil ještě víc, na čele se mu vytvořila hluboká svislá vráska.

„Já jsem si nezačal! To Kipas!“ bránil se Tygří srdce. Jenže z toho, jak se beztak tmavá tvář černého pantera ještě víc zachmuřila, poznal, že to zřejmě byla špatná odpověď.

„Obviňováním ostatních své chyby neodčiníš,“ napomenul

